

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kf.IV.40.887/2021/4.

A tanács tagjai: Dr. Dobó Viola a tanács elnöke, Dr. Varga Eszter előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt bíró

A felperes: Pilismarót Község Önkormányzata
(2028 Pilismarót, Rákóczi Ferenc út 15.)

A felperes képviselője: Farnadi és Társa Ügyvédi Iroda; eljáró ügyvéd: dr. Farnadi Péter
(1011 Budapest, Szilágyi Dezső tér 1. II. emelet)

Az alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság
(1026 Budapest, Riadó utca 5.)

Az alperes képviselője: Dr. Fáry Zoltán kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közbeszerzési ügyben indult közigazgatási jogvita

A fellebbezést benyújtó fél: az alperes

A fellebbezéssel támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék 104.K.706.928/2020/11. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 104.K.706.928/2020/11. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 40.000 (negyvenezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás és az ügy előzménye

- [1] A felperes és a perben nem álló hivatalbóli kezdeményező (Pénzügyminisztérium, a továbbiakban: hivatalbóli kezdeményező vagy támogató) jogelődje (Nemzetgazdasági Minisztérium Regionális Fejlesztési Operatív Programok Irányító Hatósága), mint támogató között 2017. október hónapban megkötött támogatási szerződés 2.2. pontja alapján, a felperes, mint kedvezményezett vállalja, hogy az „Épületenergetikai Fejlesztések Pilismaróton” című, a támogatási kérelem szerinti projektet megvalósítja, és a támogatót a közbeszerzési eljárásba a 2014-2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendeletben (a továbbiakban: Támogatási rendelet) meghatározottak szerint bevonja.
- [2] A támogatási szerződés 2.4. pontja alapján „A Szerződés elválaszthatatlan részét képezi az „Általános Szerződési Feltételek az operatív programok keretében támogatásban részesített kedvezményezettekkel kötendő támogatási szerződésekhez (a továbbiakban: ÁSZF), amely a www.szechenyi2020.hu honlapon folyamatosan elérhető.” A mindenki számára hozzáférhető <https://www.palyazat.gov.hu/archiv-dokumentumok> honlapon fellelhető, a tárgyidőszakban hatályos ÁSZF 13.1. pontja rögzíti, hogy a szerződő felek között a kapcsolattartás a Támogatási rendelet XXIX. fejezete alapján történik.
- [3] A felperes, mint ajánlatkérő a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 115. §-a szerinti nyílt közbeszerzési eljárást folytatott le az épületeinek energetikai korszerűsítésére – a fentiek szerint – a hivatalbóli kezdeményező, mint támogató által európai uniós alaphoz biztosított forrás segítségével. A közbeszerzési eljárás dokumentumait – többek között az ajánlattételi és a módosított ajánlattételi felhívást – a felperes 2018. július 5. napján töltötte fel a támogatóval történő kapcsolattartásra szolgáló Egységes Monitoring és Információs Rendszer (a továbbiakban: EMIR) felületére.
- [4] A módosított ajánlattételi felhívás (a továbbiakban együtt: ajánlattételi felhívás) szerint a közbeszerzés tárgya: kivitelezési szerződés keretében Pilismarót Község Önkormányzat épületeinek energetikai korszerűsítése a TOP-3.2.1-15 pályázati konstrukció keretében; 1. rész: Pilismaróti Mesevár Óvoda (2028 Pilismarót, Iskola u. 2. 1029/1 hrsz.) homlokzati és zárófödém hőszigetelése, nyílászárók cseréje, korszerűsítése, tetőhéjalás, villámhárítók kiépítése, 76 db napelem telepítése, akadálymentesítés; 2. rész: Nyíró Csaba Sportszarnok (2028 Pilismarót, Sport telep Hrsz.: 1066) energetikai korszerűsítése során a meglévő gázkazánok cseréje új kondenzációs kazánra, a radiátorok termosztatikus szelepeket kapnak, a tornaterembe 2db sötétsugárzót építenek ki füstgáz hasznosítókkal. Az ajánlattételi felhívás perben releváns 10. pontjában az ajánlatkérő valamennyi rész esetében a Kbt. 76. § (2) bekezdés c) pontja alapján a legjobb ár-érték arányt megjelenítő értékelési szempontokat alkalmazott. Összesen négy értékelési szempontot határozott meg, amelyből a 4. értékelési szempont a „vállalt jótállás a beépítésre kerülő napelem panelek, mint termékek tekintetében” volt. Az ajánlattételi felhívás 12. pont P/1. alpontja a gazdasági és pénzügyi alkalmassági minimumkövetelményt tartalmazza akként, hogy előírja, „alkalmatlan mindegyik rész tekintetében az ajánlattevő a szerződés teljesítésére, amennyiben nem rendelkezik az előző három, mérlegfordulónappal lezárt üzleti évre vonatkozóan összesen 20.000.000 HUF összegű, a közbeszerzés tárgyából származó – általános forgalmi adó nélkül számított – árbevétellel”.
- [5] A hivatalbóli kezdeményező – az ajánlattételi felhívás előírásainak jogszabálysértő jellegére hivatkozással – 2019. április 8. napján szabálytalansági eljárást indított, majd 2019. május 23. napján két kérelmi elemet tartalmazó hivatalbóli kezdeményezést nyújtott be az alpereshez. A jogsértés dátumaként 2018. április 14. napját (a közbeszerzési eljárás megindításának napját),

a tudomásszerzés dátumaként 2019. április 8. napját (a szabálytalansági eljárás megindításának napját) jelölte meg. Első kérelmi elemében arra hivatkozott, hogy napelemre kizárólag az 1. közbeszerzési rész esetében volt szükség, ezért az ajánlattételi felhívás 2. részéhez kapcsolódóan meghatározott 4. értékelési részszerzőpont egyértelműen nem felelt meg a Kbt. 76. § (6) bekezdés a) pontjában foglaltaknak. A második kérelmi elem szerint az ajánlattételi felhívás 12. pontjának P/1. alkalmassági követelmény előírására helytelen módon nem részenként került sor, így a 2. rész vonatkozásában meghatározott 20.000.000 forint összegű árbevétel meghaladta a 2. rész értékének 75%-át, ezzel az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 65. § (5) bekezdését.

- [6] A felperes a jogorvoslati eljárás során a felhozott jogszabálysértéseket – adminisztratív tévedésre hivatkozva – elismerte, azonban a hivatalbóli kezdeményezés elkésztéséigére hivatkozott.

Az alperes határozata és annak a fellebbezés szempontjából lényeges indokolása

- [7] Az alperes a 2019. június 18. napján kelt D.313/10/2019. számú határozatával megállapította, hogy a felperes megsértette az első kérelmi elem tekintetében a Kbt. 76. § (6) bekezdésének a) pontját, a második kérelmi elem tekintetében a Kbt. 65. § (5) bekezdésének második mondatát, valamint 500.000 forint bírságot szabott ki vele szemben. Döntésének indokolásában rögzítette, hogy a Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pontja szerinti kezdeményező a Kbt. 152. § (2) bekezdése által előírt 60 napos szubjektív határidőt a Kbt. 152. § (2a) és 197. § (10) bekezdései alapján megtartotta, mivel a jogorvoslati eljárást a szabálytalansági eljárás megindítását követő törvényes határidőn belül, 2019. május 23-án kezdeményezte.

A felperes keresete és a védírat

- [8] A felperes keresetében az alperes határozatának megváltoztatását és elsődlegesen a hivatalbóli kezdeményezés visszautasítását, másodlagosan a megállapított jogszabálysértések változatlansága mellett a jogkövetkezmények mellőzését, harmadlagosan a kiszabott bírság összegének mérséklését kérte.
- [9] Keresetében előadta, hogy az ajánlattételi felhívás 2018. április 14. napjától bárki számára megismerhető volt. A hivatalbóli kezdeményező felé történő adatszolgáltatásnak – a Támogatási rendelet 38. § (1) bekezdés e) pontja, 98. § (1)-(2) bekezdéseiben, 197. § (2) bekezdésében, 198. § (1) és (3) bekezdésében, valamint a 2007-2013 programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 4/2011. (I. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 4/2011. Korm.r.) 120. § (1)-(2) bekezdéseiben előírtaknak megfelelően – 2018. július 5. napján eleget tett. Az ajánlattételi felhívást is feltöltötte az EMIR-be, ezért a Kbt. 152. § (2), (2a) és (3) bekezdései szerint, a Kbt. 145. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 46. § (1) bekezdése alapján az elkészített hivatalbóli kezdeményezést vissza kellett volna utasítani. Érvelése szerint a hivatalbóli kezdeményező a 2018. november 8. napján hiánypótlással indult utóellenőrzést a Támogatási rendelet 98. § (4) bekezdésében meghatározott határidő túllépésével elhúzta a Kbt. 152. § (2a) bekezdése 2019. január 1. napján történő hatályba lépéséig, amely rendelkezés alkalmazásának a Kbt. 197. § (10) bekezdésében írt feltételei nem álltak fenn. Hivatkozott továbbá az Alkotmánybíróság 9/2020. (V. 28.) AB határozatára (a továbbiakban: AB határozat) és az alperes ezzel összefüggő visszautasítási és megszüntetési gyakorlatára.

- [10] Az ügy érdemére vonatkozó álláspontja szerint a megállapított jogsértések nem voltak hatással a közbeszerzési eljárás 2. részét lezáró döntésre, mert nem befolyásolták az ajánlattevők sorrendjét, ezért a bírság mérséklése indokolt.
- [11] Az alperes a védiratában a határozatban foglaltakat fenntartva a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a hivatalbóli kezdeményezés határidőben történő megérkezését a 2019. január 1. napján hatályba lépett jogszabályi rendelkezések szerint kellett megállapítania. Hangsúlyozta, hogy a hivatalbóli kezdeményező utóellenőrzési, illetve szabálytalansági eljárásának vizsgálatára nincs hatásköre. Kifejtette, hogy a felperes nem bizonyította a hivatalbóli kezdeményezővel az EMIR-en keresztül történő kapcsolattartást, így azt sem, hogy az iratok ezen felületre való feltöltésével a hivatalbóli kezdeményező tudomást szerzett a kezdeményezésben szereplő jogsértésekről.

Az elsőfokú bíróság ítélete

- [12] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével az alperes határozatát megváltoztatta és az eljárást megszüntette, egyben a felperessel szemben kiszabott bírságot törölte.
- [13] Döntése indoklásában először a kezdeményezés elkésztségére vonatkozó felperesi hivatkozásokat vizsgálta. Elöljáróban rögzítette, hogy a Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pontja alapján a közbeszerzéshez támogatást nyújtó szervezet akkor kezdeményezhet jogorvoslati eljárást, ha a feladatköre ellátása során a közbeszerzésekről szóló törvénybe, illetve a közbeszerzésekről szóló törvény felhatalmazása alapján alkotott rendeletbe ütköző magatartás vagy mulasztás jut tudomására, mégpedig a Kbt. 152. § (2) bekezdésének bevezető része alapján a jogsértés tudomásra jutásától számított 60 napon belül, amely olyan szubjektív anyagi jogi határidő, amit az alperesnek külön erre irányuló kérelem nélkül, hivatalból kell vizsgálnia.
- [14] A hivatalbóli kezdeményező a jogsértésekről való tudomásszerzése időpontjaként a Kbt. 152. § (2a) bekezdése alapján a szabálytalansági eljárás megindításának időpontját jelölte meg. Erre figyelemmel megállapította, hogy a Kbt. módosításáról szóló 2018. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Mód3. tv.) által 2019. január 1. napjával beiktatott Kbt. 152. § (2a) bekezdése értelmében, az (1) bekezdés g) pontja szerinti szervezet esetében a (2) bekezdésben meghatározott határidő számításakor a jogsértés tudomásra jutása időpontjának kell tekinteni – főszabály szerint – a közbeszerzési jogsértésre vonatkozó szabálytalansági eljárás megindításának napját. A Kbt. 197. § (10) bekezdésében rögzített átmeneti rendelkezés alapján a Kbt.-nek a Mód3. tv. által megállapított rendelkezéseit – a (11)-(13) bekezdésben foglaltak kivételével – a Mód3. tv. (2018. november 29-én történő) hatálybalépése után megkezdett beszerzésekre, közbeszerzési eljárások alapján megkötött szerződésekre, tervpályázati eljárásokra és előzetes vitarendezési eljárásokra, valamint a Mód3. tv. hatálybalépése után kérelmezett, kezdeményezett vagy hivatalból indított jogorvoslati eljárásokra kell alkalmazni. Erre figyelemmel megállapította, hogy az alperesnek hivatalból vizsgálnia kellett volna, hogy a jogorvoslati eljárásban a Kbt. 152. § (2a) bekezdésében foglaltak rendelkezés irányadó-e.
- [15] Az elsőfokú bíróság hivatkozott az AB határozatban foglaltakra, mely szerint a Kbt. 152. § (2) bekezdésében rögzített 60 napos szubjektív határidő anyagi jogi határidőnek minősül, amelynek elmulasztása azt eredményezi, hogy az érintett szerv eljárás-kezdeményezési jogosultsága a határidő elteltét követően megszűnik. Ez a 60 napos szubjektív határidő 2019. január 1-je előtt a hatóság saját észleléséhez kötötte a tudomásra jutás napját, míg 2019. január 1-jétől a Kbt. 152. § (2a) bekezdése értelmében a tudomásra jutás napja megegyezik a szabálytalansági eljárás megindításának napjával. Ez az időpont azonban olyan törvényi vélelem, amellyel szemben helye van bizonyításnak, a tényleges tudomásszerzés időpontját

akár a Közbeszerzési Döntőbizottság, akár az ügy közigazgatási vitájában eljáró bíróság ettől eltérően állapíthatja meg.

- [16] Az elsőfokú bíróság a Kúria a Kf.VI.40.227/2020/5. számú ítéletére is hivatkozott, amely elvi jelleggel mondta ki, hogy a Kbt. 152. § (2a) bekezdésének és a Kbt. 197. § (10) bekezdésének Alaptörvény 28. cikkéből következő értelmezése szerint, amennyiben 2019. január 1. napjáig a Kbt. 152. § (2) bekezdésében meghatározott 60 napos szubjektív határidő nem járt le, a Kbt. 152. § (2a) bekezdésében foglalt új rendelkezést az alperesnek alkalmaznia kell, ugyanakkor a tudomásszerzés időpontjával, mint megdönthető törvényi vélelemmel szemben a felperest a bírósági eljárásban megilleti az ellenbizonyítás.
- [17] Az elsőfokú bíróság a felperes által rendelkezésre bocsátott bizonyítékok (az ajánlatételi felhívás és a módosított ajánlatételi felhívás feltöltését igazoló, az EMIR felületről készült képernyőfotók) és a közigazgatás iratok alapján megállapította, hogy a hivatalbóli kezdeményező az ajánlatételi felhívás kifogásolt tartalmát a szabálytalansági eljárás 2019. április 8. napján történő megindítása előtt megismerte. Hivatkozva a Támogatási rendelet 95. § (4) bekezdésére és a 98. § (2) bekezdésére megállapította, hogy a felperes a hivatalbóli kezdeményezésben kifogásolt rendelkezéseket tartalmazó ajánlatételi felhívást a támogatási szerződést megkötő felek közötti kapcsolattartásra szolgáló EMIR közbeszerzési moduljába 2018. július 5. napján feltöltötte, az – visszaigazolás hiányában – a Támogatási rendelet 198. § (3) bekezdése alapján 2018. július 12. napján kézbesítettnek tekintendő és a hivatalbóli kezdeményező rendelkezésére állt, így a hivatalbóli kezdeményező minden szükséges adat birtokába jutott, tehát tudomásszerzése legkésőbb ezen időpontban megvalósult.
- [18] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság az ítéletében rögzítette, hogy a felperes bizonyította a hivatalbóli kezdeményező legkésőbb 2018. július 12. napján történő tudomásszerzését, aki a Kbt. ezen időpontban hatályos 152. § (2) bekezdésében meghatározott 60 napon belül, azaz 2018. szeptember 10. napjáig kezdeményezhetett volna az alperesnél jogorvoslati eljárást. Az elsőfokú bíróság ezért megállapította, hogy a 2019. május 23-án benyújtott hivatalbóli kezdeményezés elkésett, így az alperesnek a Kbt. 152. § (8) és 151. § (8) bekezdéseire figyelemmel a Kbt. 145. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Ákr. 46. § (1) bekezdés a) és 47. § (1) bekezdés a) pontjai alapján az eljárást meg kellett volna szüntetnie.
- [19] Az elsődleges kereseti kérelemnek történő helyt adás miatt az elsőfokú bíróság a felperes további (a határozat érdemi megállapításaira vonatkozó) kereseti kérelmeit nem vizsgálta.

A fellebbezés és az ellenkérelem

- [20] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.
- [21] Vitatta, hogy a felperes által az elsőfokú eljárásban csatolt iratok alkalmasak voltak annak megállapítása, hogy a jogsértésről való tudomásszerzés az általa elfogadott időpontnál korábbi. Érvelése szerint a határozat meghozatalkor a Kbt. 152. § (2a) bekezdése és 197. § (10) bekezdése értelmében okirat alapján kellett a tudomásszerzést megállapítania, tehát egyéb, az esteleges korábbi tudomásszerzést megalapozó körülményeket nem vizsgált. Előadta, hogy a vélelem megdöntése a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 3. § (3) bekezdése és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdése alapján a felperes érdeke, az ezt megalapozó tények vonatkozásán az elsőfokú eljárásban tehát őt terhelte a bizonyítási kötelezettség.
- [22] Álláspontja szerint a felperes által csatolt képernyőfotók egyrészt nem minősülnek okiratnak, másrészt a képernyőfotók alapján nem állapítható meg pontosan egyrészt, hogy az ajánlatételi felhívás egyáltalán feltöltésre került-e az EMIR rendszerbe (a dokumentumok címében lévő pl. „ad”, „af” szótöredékből erre következtetni nem lehet), továbbá az sem,

hogy az iratokat mely közbeszerzést érintően küldték meg, valamint nem zárható ki az sem, hogy az iratcsatolás hiányos volt.

- [23] Az alperes szerint az elsőfokú bíróság a Kp. 78. § (2) bekezdésébe ütközően fogadta el a képernyőfotókat az általa csatolt közokirattal szemben, így a jogsértésről történő tudomásszerzést illetően felállított törvényi vélelem megdöntése az elsőfokú bírósági eljárásban jogszerűen nem történt meg.
- [24] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Előadta, hogy az alperes két másik eljárásban kelt (D.382/15.2021. és D.352/10/2021. számú) döntéseiben elfogadta a fél által csatolt képernyőfotókat a tényállítás bizonyítékául. A hiánypótlás tényét nem vitatta, ennek azonban a jogsértés tudomásra jutása szempontjából nem volt relevanciája, hiszen a jogsértés már az ajánlattételi felhívás szövegéből megismerhető volt, azaz nem a hiánypótlás eredményeképpen jutott a Pénzügyminisztérium tudomására. Kifogásolta, hogy bár az alperes vitatta a jogsértés tudomásra jutásának időpontjaként 2018. július 5. napjának elfogadását, ezzel összefüggésben nyilatkozatot nem tett, a per utolsó tárgyalásán meg sem jelent.
- [25] Hivatkozott továbbá a Támogatási rendelet 198. § (1) és (3) bekezdésére, valamint a 4/2011. Korm. r. 120. § (1) és (2) bekezdésére, mely rendelkezések által felállított kézbesítési vélelmet az alperes nem döntötte meg, arról nyilatkozatot nem tett.
- [26] Sérelmezte, hogy az alperes nem jelölte meg, hogy a felhívott Pp. rendelkezés mely jogszabályhely alapján alkalmazandó a jelen közigazgatási perben.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [27] A fellebbezés nem megalapozott.
- [28] A Kp. 108. § (1) bekezdésére figyelemmel a másodfokú bíróság az ítéletet – a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül – csak a fellebbezés, a csatlakozó fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül.
- [29] A Kúria megállapította, hogy arra az alperes helytállóan hivatkozott, hogy a közigazgatási perben is alkalmazandó a bizonyítási érdek Pp. 265. § (1) bekezdése szerinti, a bizonyításra vonatkozó alapvető rendelkezése. Ennek alapját a közigazgatási perben a Kp. 78. § (1) bekezdése teremti meg, mely szerint a bizonyításra a polgári perrendtartás szabályait az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A bizonyítási érdek tehát a jelen perben akként alakul, hogy a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valósnak fogadja el, továbbá a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének a következményeit is ez a fél viseli. A perbeli esetben a jogsértésről való tudomásszerzés mellett törvényi vélelem áll fenn, ezért a felperes bizonyítási érdeke a közigazgatási cselekmény – általa a keresetlevelében állított – jogellenességének igazolása, így a bizonyítási teher is rajta van.
- [30] A fentiekkel összefüggésben a Kúria kiemeli továbbá, hogy az alperes maga sem vitatta, hogy a Kbt. 152. § (2a) bekezdése szerinti törvényi vélelem a közigazgatási perben megdönthető. Ez az értelmezés felel meg az Alkotmánybíróság 9/2020. (V. 8.) AB határozatban foglaltaknak, amelynek rendelkező része az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése alapján a Kbt. 152. § (2a) bekezdésének alkotmányos értelmezéseként megállapította, hogy a benne rögzített törvényi vélelem a bírósági eljárásokban megdönthető jellegűnek minősül.
- [31] Az alperes perben képviselt álláspontja a fentiekkel összefüggésben egyrészt az volt, hogy e vélelem megdöntése a Kp. 3. § (3) bekezdése és a Pp. fent hivatkozott rendelkezése alapján a felperes érdeke, ezért az ezt megalapozó tényeket neki kell közölnie, e körben őt terheli a bizonyítás. Másrészt állította, hogy a felperes által csatolt bizonyítékok (képernyőképek) a tudomásszerzés időpontját nem igazolják, mert amennyiben a felperes a hivatkozott iratokat fel is töltötte az EMIR felületére, a feltöltés ténye azt nem igazolja, hogy e dokumentumokat

az irányító hatóság áttekinti, ellenőrzi, ezzel kapcsolatban a felperes dokumentumot nem csatolt be (l. 2020. március 31. napján kelt alperesi nyilatkozat).

- [32] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság – alperes által is megfogalmazott – bizonyítási teherről történt kioktatása a fenti törvényi követelménynek mindenben megfelelt. Az elsőfokú bíróság egyrészt a perben tartott első tárgyaláson 106.K.700.369/2019/13. számon felvett tárgyalási jegyzőkönyvben tájékoztatta a feleket a bizonyítási teher alakulásáról, másrészt – tanácsváltozást követően – a 104.K.706.928/2020/3. számú végzésében felhívta a felperest arra, hogy egyértelműen jelölje meg a tudomásszerzés általa állított időpontját, és részletesen fejtse ki, hogy ezen tény pontosan mely dokumentumok igazolják, egyben csatolja az általa hivatkozott iratokat és az azok átvételét, illetve elküldését igazoló iratokat is. Harmadrészt az elsőfokú bíróság – a felfüggesztett eljárás folytatását követően – a 104.K.706.928/2020/7. számú végzésével a közbeszerzési dokumentumok (köztük az ajánlati felhívás) EMIR rendszerbe történt feltöltését és annak időpontját igazoló iratok csatolására, valamint annak igazolására hívta fel a felperest, hogy a hivatalbóli kezdeményezővel való polgári jogi jogviszonyában az EMIR rendszer volt a hivatalos kapcsolattartási csatorna.
- [33] A fentiek után az elsőfokú bíróság a perben jelentős tényeket – a bizonyításra vonatkozó törvényi rendelkezéseknek megfelelően beszerzett bizonyítékok útján – a tényállás szabad megállapításának elvét követve, a bizonyítékokat egyenként és összességében, a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve értékelte, és a meggyőződése szerint állapította meg. Az elsőfokú bíróság e körben kifejtett indokolásával a Kúria egyetért, a fellebbezésében foglaltakra hivatkozással – az elsőfokú ítéletben foglaltak megismétlése nélkül – a következőkre mutat rá.
- [34] Az alperes állításával ellentétben az elsőfokú bíróság nem pusztán a becsatolt képernyőképeket fogadta el a tudomásszerzés napjának bizonyítékaként. Az elsőfokú ítélet részletesen kifejti, hogy a felek között a szóban forgó közbeszerzést érintően a hivatalos kommunikáció formája az EMIR felület volt. Ezt a becsatolt támogatási szerződés, mint okirat külön is rögzíti a fent idézett 2.2 pontjában. A kapcsolattartás e módját megerősíti, hogy a szóban forgó időszakban hatályos, a támogatási szerződés elválaszthatatlan részét képező ÁSZF 13.1. pontja is tartalmazza, hogy a szerződő felek között a kapcsolattartás a Támogatási rendelet XXIX. fejezete alapján történik.
- [35] A Támogatási rendelet 197. § (1) bekezdése értelmében, az európai uniós források felhasználásáért felelős miniszter gondoskodik a projektek megvalósítását támogató közvetlen és hozzáférhető kapcsolattartási lehetőségek biztosításáról és specializált ügyfélszolgálati rendszerek működtetéséről. Ugyanezen paragrafushely (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy az európai uniós források felhasználásáért felelős miniszter által vezetett minisztérium az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 122. cikk (3) bekezdése szerinti elektronikus alkalmazást bocsát a támogatást igénylő, illetve a kedvezményezett rendelkezésére, a felhívásban és a támogatási szerződésben meghatározott kötelezettségei teljesítésére, melyet a támogatást igénylő, illetve a kedvezményezett köteles igénybe venni és ezen kötelezettségeit kizárólag elektronikus formában teljesíteni.
- [36] A csatolt képernyőképek rögzítik, hogy az ajánlattételi felhívás feltöltésének ideje az EMIR közbeszerzési moduljába 2018. július 5. napja. A feltöltött fájlnev – az alperes állításával ellentétben – nem csak az „ad”, „af” szótöredékeket tartalmazza. Az ajánlattételi felhívást a csatolt képernyőkép 19857979 számon, „ajánlati/ajánlattételi felhívás” dokumentumként, „módosított af_kd_Pilismarot_TOP” megnevezéssel, „afkdpilismarotnapelemtopmod0424.pdf” 565.38 KB terjedelmű fájlként jelöli. Ezzel azonos megnevezéssel azonosíthatóak be a perbeli közbeszerzés egyéb dokumentumai is, pl. az összegezés, az árazatlan költségvetés stb.

- [37] A Kúria a fentiek alapján megállapította, hogy a tudomásszerzés – visszaigazolás hiányában a Támogatási rendelet 198. § (3) bekezdésén alapuló 2018. július 12. napján történt – időpontját az egyenként és összességében értékelt bizonyítékok (a kapcsolattartás támogatási szerződésben és ÁSZF-ben szabályozott módja, az EMIR képernyőképeken megjelenő dokumentumok megnevezése és az azokhoz tartozó feltöltés dátuma) olyan zárt láncolata támasztja alá, amelyet az alperes általános hivatkozása nem tudott áttörni.
- [38] A Kúria hangsúlyozza, hogy a tudomásszerzés időpontja nem az a nap, amikor a jogellenesség a maga teljes bizonyosságában a hivatalbóli kezdeményező tudomására jut, másképpen megfogalmazva nem azon szubjektív döntéstől függ, hogy a hivatalos kapcsolattartás útján közölt adatok, tények értékeléséhez a hivatalbóli kezdeményező mikor kezd hozzá. A tudomásszerzés napja az a nap, amikor a hivatalbóli kezdeményezéshez szükséges tényekről a kezdeményezésre jogosult értesül. Ez a hivatalos kapcsolattartás útján történő közléssel megtörtént, hiszen a megállapított jogsértés magához az ajánlattételi felhíváshoz kapcsolódott, ezért az alperes azon érvelése, mely szerint a hivatalbóli kezdeményező később akár hiánypótlási felhívással is élhetett, a tudomásszerzés napja szempontjából súlytalan.
- [39] A kifejtettekre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

- [40] *A tudomásszerzés napja az a nap, amikor a hivatalbóli kezdeményezéshez szükséges tényekről a kezdeményezésre jogosult értesül. Ez a hivatalos kapcsolattartás útján történő közléssel megvalósul.*

Záró rész

- [41] A Kúria a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el a Kp. 107. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel arra, hogy a felek tárgyalás tartására irányuló határozott kérelmet nem terjesztettek elő, a Kúria pedig a felperes feltételeken előterjesztett kérelmére tekintettel a tárgyalás tartását nem tartotta szükségesnek.
- [42] A Kúria a felperes másodfokú eljárásban előterjesztett költségigényét a kifejtett jogi munkával arányban állónak tartotta, ezért azt a felszámított költséggel egyezően állapította meg, és annak megfizetésére a Kp. 35. §-a folytán alkalmazandó, a Pp. 81. § (1) bekezdése, 82. § (1) és (3) bekezdése, 83. § (1) bekezdése alapján a pervesztes alperest kötelezte.
- [43] Az alperesnek az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontján alapuló teljes személyes illetékmentességére tekintettel, a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontja és 46. § (1) bekezdése szerinti mértékű fellebbezési illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.
- [44] A Kúria ítélete ellen a fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja kizárja.

Budapest, 2022. március 1.

Dr. Dobó Viola s.k. a tanács elnöke Dr. Varga Eszter előadó s.k. bíró Dr. Balogh Zsolt s.k. bíró

Kf.IV.40.887/2021/4.

A kiadmány hitelül:
tisztviselő